

WYCHODZI CODZIENNIE.

Przedpłata wynosi we Lwowie rocznie 18 z'r. — półrocznie 9 z'r. — kwartalnie 4 z'r. 50 cent. — miesięcznie 1 z'r. 50 cent.
Z przesyłką pocztową w Państwie Austriackim rocznie 24 z'r. — półrocznie 12 z'r. — kwartalnie 6 z'r. — miesięcznie 2 z'r.
Z przesyłką pocztową z granicą: do całych Niemiec rocznie 50 marek — kwartalnie 12 marek 5 sgr. — Francji, Anglii, Belgii, Włoch i Szwajcarii rocznie 80 franków — kwartalnie 20 franków.

Numer kosztuje 10 centów.

Manuskryptów Redakcja nie zwraca.

DZIENNIK P

Od Wydawnictwa.

Prenumerata na Dziennik Polski wynosi

We Lwowie bez przesyłki pocztowej:
kwartalnie . . . . . 4 z'r. 50 ct.
miesięcznie . . . . . 1 " 50 "
Na prowincji z przesyłką pocztową:
kwartalnie . . . . . 6 z'r. — ct.
miesięcznie . . . . . 2 " — "

Lwów 27. stycznia.

Dwudziestomiesięczne zatargi polityczne i językowe nie dawały gabinetowi Taaffego czasu ani spokoju potrzebnego do należytego zajęcia się sprawami ekonomicznymi. Niechętni mu podnosili już jawny zarzut jałowości jego rządów, a partja centralistyczna wcale zreszczenie wprowadziła do boju masy chłopskie, dla których względy materialne są decydujące. Zycieliwi zaś zaczęli już wątpić. Był rzeczywiste ostatni dzień, w którym ministerstwo wstąpiło z jakimś bodaj cokolwiek wyraźniejszym programem ekonomicznym, niż ten, który sfinkrowało 1.10. określony w mowie tronowej roku 1879, lub w wywodzie finansowym p. Dunajewskiego.

Do częściowego rozwinięcia takiego programu, posłużyła hr. Taaffemu niedawna interpelacja hr. Hohenwarta i towarzyszy o położeniu ludności rolnej. Odpowiedź, jaką na nią hr. Taaffe dał onegdaj w Izbie poselskiej, nosi widocznie znamiona poprzedniej umowy z komitetem wykonawczym prawicy, i zawiera dość wyczerpujący szereg zapowiedzi projektów, których zadaniem będzie wpłynąć na powstrzymanie ogólnego upadku dobrobytu w klasach produkcyjnych, a ewentualnie przyczynić się do podniesienia dobrobytu.

Jestto tylko część programu ekonomicznego, ale już w dzisiejszej swej obietniczkowej postaci odbierze on w znacznej mierze broń agitatorom z ręki. Znajdujemy w nim kilka punktów, które oddawna były przedmiotem życzeń i rezolucji naszego sejmu — jak np. reforma podatku spadkowego, komasacja gruntów, regulacja taryf kolejowych itp.

Chodzi tylko teraz o wykonanie obietnic w praktyce. Gabinet może być pewny uznania ludności, skoro ona ujrzy raz szczegółowe projekta w poruszonych przedmiotach, przedłożone Radzie państwa lub sejmom krajowym, których równorządna kompetencja hr. Taaffego w wielu punktach wyraźnie podnosi.

Fakt, że w sumie kredytów dodatkowych, którą rząd wniosł na ten samem posiedzeniu, znajdują się pozycje na szkołę weterynaryjną we Lwowie i na znaczną budowę w uniwersytecie Jagiellońskim, daje nam otuchę, że zniecierpliwieni popieracze teraźniejszego systemu nie długo czekać będą na spełnienie przyrzeczeń, w formie już obowiązującej poczynionych.

Dla ważności przedmiotu podajemy tu wywód hr. Taaffego dsłownie według *Wiener Ztg.* Powiedział on:

Panowie deputowani hr. Hohenwart i towarzysze wnieśli na posiedzeniu wysokiej izby z dnia 4go grudnia 1880 następującą interpelację do ministerstwa:

„Już w ubiegłej kadencji rady państwa wskazywali podpisani kilkakrotnie na niepomyślne

stosunki ekonomiczne ludności gospodarskiej a szczególnie stanu włościańskiego, a liczne petycje z tych kół poparły wymownie ich wywody.

„Odstraszający wzrost długów hipotecyjnych, ciążących na realnościach włościańskich, ciągle zwiększająca się liczba kosztów egzekucyjnych jakoteż egzekucyjnej sprzedaży takich dóbr, wreszcie wychodźstwo, które w kilku krajach znaczne przybrało rozmiary — są niestety notorycznymi faktami, których wymowna logika nie pozwała już dalej wątpić, że tylko rychłe i energiczne środki ustawodawcze nie zdolają austrjacki stan włościański, stanowiący tak wybitny żywioł ekonomicznej siły monarchji, uchronić od grożącej mu ruiny i na przyszłość wzmocnić.

„Nie zapominając trudności, jakie ta do wszystkich gałęzi ustawodawstwa sięgająca kwestja zawiera, poddaliśmy się konieczności pozostawienia wysokiemu rządowi potrzebnego do przygotowania środków czasu i cały rok czekaliśmy z spokojem i ufnością na jego inicytywę. Tem bardziej więc mogliśmy żywić nadzieję, że wysoki rząd natychmiast po otwarciu rady państwa przedłoży stosowne wnioski ustawodawcze, aby zaradzić potrzebie tak dalece nagłej.

„Z powodu jednak, że takich wniosków dotychczas nam nie przedłożono, mimo że wysoki rząd znowu z zwiększonymi wymaganiami odzwalał się do ludności, jesteśmy zniewoleni do zapytania:

„Czy wspomniane tu stosunki stanowiły dla wysokiego rządu przedmiot wyczerpujących badań, czy rząd zechce nas uwiadomić o ich wyniku i jakich wniosków mamy wyczekiwać w najbliższej przyszłości a w każdym razie jeszcze w toku bieżącej sesji?”

Mam zaszczyt odpowiedzieć na tę interpelację w imieniu całego ministerstwa jak następuje:

Rząd ICmości nie zaniechał zwrócić całej swej uwagi na stosunki ludności gospodarczej a szczególnie stanu włościańskiego.

Rząd przekonał się przy tej sposobności, że przejście od gospodarstwa dawnego do nowoczesnego, zniesienie prawnego dziedzictwa na dobrach włościańskich w r. 1868, uchwalone w latach 1868 i 1869 i zaprowadzenie podzielnosci gospodarstw wiejskich przekształciły w zupełności stosunki ruchu ekonomicznego.

Ruchliwość, jaką w ten sposób uzyskał właściciel mniejszej posiadłości, wynikająca często konieczność wypłaty kilku dziedzictw, jakoteż potrzeba nowych urządzeń w gospodarstwie, musiały doprowadzić do większego obciążenia własności ziemskiej. Obciążenie to wyrównała w części zwiększona wartość posiadłości ziemskiej, ale w ostatnich czasach wzrosło ono do tego stopnia, że stało się słusznym powodem do obawy.

Przesilenie z r. 1873, wywołane przez różne objawy ekonomiczne a zaostrzone przez jednostronne pielęgnowanie ruchomego kapitału, doprowadziło do utraty majątków, do zmniejszenia siły konsumcyjnej i ograniczenia ruchu i musiało także szkodliwie wpłynąć na obciążenie hipoteczne posiadłości gospodarczej. Podobnie też i zniesienie ustaw przeciw lichwie wywarło wpływ niekorzystny na stosunki ekonomiczne w kraju.

Takie i najrozmaitsze katastrofy elementarne, jakie w ostatnich latach nawiedziły niemal

wszystkie prowincje państwa, przyczyniły się do zaostrzenia złych stosunków posiadłości ziemskiej.

Aby, o ile to da się przeprowadzić w drodze ustawodawczej i już w obecnej chwili, wymagać nowoczesne zastosować do gospodarstwa krajowego, c. k. rząd już w ubiegłej sesji przedłożył kilka wniosków, których skutki mogą wpływ pomyślny wywrzeć na stosunki ekonomiczne posiadłości ziemskiej.

Są to: projekta ustaw, zawierających zasadnicze postanowienia o komasacji gruntów gospodarskich, następnie o dzieleniu gruntów wspólnych, i o uregulowaniu odnośnych stosunków administracyjnych;

projekta, które już zyskały siłę prawa, dotyczące zmian w podatku zarobkowym i dochodowym, i zmian w ustawie o stemplach i nalezytościach skarbowych w ich zastosowaniu do kas zaliczkowych i stowarzyszeń kredytowych;

projekt, który również już ma siłę prawa, dotyczący środków zaradczych przeciw zarazie bydła;

NIEWOLNICY NOWOCZESNI.

Wolny przekład z niemieckiego

przez

H. Wilczyńska.

(Ciąg dalszy)

Gdy baron dotarł do swojego pomieszkania kazał stanąć przed bramą do stajen i wozowni prowadzącą; tam wysiadł, i piechota zdążył ku głównej bramie. Powóz i ludzie znikli wjechawszy w dziedziniec, a z po za węgla domu sąsiedniego, który był narożnym, wychyliła się ciemna postać, plaszczyk starannie owinięta, zmierzając prosto ku niemu.

Baron cofnął się na ten widok i mimowoli sięgnął szybkim ruchem do lewej kieszonki u fraka, jak gdyby szukał tam broni ukrytej.

Postać tajemnicza spostrzegłszy ruch ten zasniała się głośno.

— Dobry przyjaciel, baronku! Zostaw to w kieszeni. Tam do diabła! Miałeś jak widzę ochotę palnąć do mnie z pistoletu!

Baron, który w tej chwili głos poznał, zdziwił się niesłychanie:

— Jako — przemówił — to ty miłościwy książę? Prędzej mogłem się śmieci spodziewać, niż spotkać się z waszą książęcą mością, w tem miejscu i o tej godzinie!

— Sam jesteś temu winien, baronie. Nigdzie cię spotkać nie można, a tam gdzie najczęściej przebywasz, ja znowu szukac cię nie mam ochoty.

— A! U hrabiego Forbacha!

— Właśnie... masz baronie trochę czasu... na dwa słowa?...

— Choćby całą noc! Ale nie raczy wasza książęcą mość potrudzić się do mnie?

— Nie, nie, pilno mi do domu. Możemy się przejść trochę ulicą.

mieszka w Zamku, i wasza książęcą mość będzie miał najlepszą sposobność zbliżyć się do niej.

— Djabeł wie, czy mi się to na co przyda? Ma być bardzo nieprzyjemna, a do tego otoczenie jej jest mi bardzo przychylnem. Matka jej była przyjaciółką od serca hrabiny Forbach, a major S. jest jej stryjem. Zresztą Eugenia jest zanadto piękną, będą ją otaczały tłumy adoratorów, a najwięcej boję się młodego Forbacha.

— Bab! — zasmiał się baron. — Kogożby wasza książęcą mość bać się mogła?

— Dajny pokój pochlebstwom. Znam moją wartość, lecz partja bądź co bądź nierówna. Wiesz pan, że w tych obydwu domach nie jestem dobrze zapisany; tak u Forbachów jak i u majora S., brak mi więc sprzymierzeńców i...

— Próż ojca panny — przerwał baron z dziwnie sarkastycznym uśmiechem, którego atoli towarzyszy nie mógł dostrzedz wśród ciemności.

— Co mi przyjdzie z ojca? Muszę mieć w zamku sprzymierzeńców!

— To się ich poszuka — wtrącił baron spokojnie.

— Dla tego udaję się do ciebie, baronie. Czy sądziż, że to możebne?

— Na usposobienie tych dwóch domów działać nie potrafię, lecz idzie tu głównie o to, aby otoczył pannę baczną strażą i wiedzieć o każdym jej kroku.

— To, to, to! Czy coś takiego jednak udać się może?

— Musi! Jeżeli obiecuję, lubię dotrzymać. Dobrze by było mieć oko i na hrabiego Forbacha...

— Z ust mi wyjąłeś baronie — przerwał mu książę, gorliwie potakując — Byłbym ci cale życie wdzięcznym, gdybyś tego dokazał!

— Niech wasza książęcą mość polega na mnie; ręczę, że będę w stanie co godzina zdawać raport najdokładniejszy, o wszystkim, co robia, czem i z kim się zabawiają, niemal co myślą oboje; spodziewam się atoli rewanzu ze strony waszej książęczej mości, gdybym kiedy potrzebował pomocy.

— Wiesz przecie baronie, że z całym moim wpływem jestem zawsze gotów na twoje usługi.

— Może nadejdzie chwila, gdy ośmielę się przypomnieć te słowa waszej książęczej mości.

— Będzie to dla mnie prawdziwą przyjemnością. Więc mogę liczyć na ciebie, baronie?

— Na pewno.

— Będę miał co dzień raporta?

— Skoro panna S. w zamku zamieszka.

— A więc tymczasem dzięki stokrotnie. Dobranoc, baronie!

— Sluga waszej książęczej mości.

Rozdział jedenasty.

Dwa pogrzeby.

Póki życie uśmiecha nam się wiosną, póki same róże szczęścia pod nogi się ściela, a oko nie zaznało piekającej łyzy, srogim bolem wyciągniętej, unikamy zwykle cmentarzy. Jeżeli połączymy szumnym orszakiem pogrzebowym, lub z obowiązku idziemy tamże za trumną obojętną, mijamy krzyże i nagrobki, nieczekając czem prędzej z tego miasta umarłych.

Przechodzi jednak chwila straszna, która życie nasze dotąd swobodne i wesołe, czarną obłoką krepą. Śmierć nieublagana odrywa nam od serca kogoś drogiego, bez którego zdawało nam się, iżbyśmy żyć nie potrafili! Żyjemy jednak, choć z raną w sercu, przez czas powierchlownie zabliźnioną, lecz wiecznie krwawiącą się w głębi; idziemy na to miejsce wiecznego spoczynku, z sercem od bólu pękającym i już nas tu wszystko zaczyna interesować. Patrzymy uważnie, kto też będzie najbliższym naszego drogiego zmarłego towarzyszem, czy grób jego będzie miał promień słońca w zimie, czy przed skwarem letnim osłonią go rozłożyste drzew konary? Powoli, powoli, im krótsza już nasza własna ziemka pielgrzymka, im więcej nam drogich pod ziemią spoczywa, tem chętniej i częściej na cmentarz zachodzimy. Lepiej tam naszej duszy sierocej i tyłoma ciosami zgnękaney, niż na świecie żyjących, którzy gwarem, wesołością i bezzmysłnością zdają się nragać naszej cichej boleści.

Różne są i w tem usposobienia. Niektórzy odwidzają cmentarze w dnie mgliste i ponure, odpowiadające ich myślom ciężkim; lubią gdy ich łzom i jękom towarzyszy wyciem przeraźliwym wicher grudniowy; my zaś co prawda wolimy cmentarz w szacie godowej, pełnej zieleńności, woni kwiatów i ptaszat świągotu. Zdaje nam się wtedy, że widzimy niebo otwarte z chórami aniołów, wprowadzających dusze szczęśliwe światła na Jono Ojca Przedwiecznego.

KRONIKA.

Lwów 27. stycznia.

ze pokrzywdzeni mogą się spodziewać o zadość uczynienia. Wznawiono śledztwo, rewizję senatorską — i pierwszym skutkiem „odliczyta” na wyprawę przedarom, został z gubernatorstwa usunięty. Sędzią w tej sprawie *Kusskij Kuziera* z Kazania wiadomość, że wrócił przed dniami tam właśnie z powiatu Spaskiego do spraw osobliwie ważnych, który tam dzorem nadprokuratora Masłowskiego, zajmując się śledztwem w sprawie egzekucji nad b. gubernatora Skaratina. Zaraz po ukończeniu śledztwa sam nadprokurator wyjechał z Petersburga z raportem do ministra sprawiedliwości. Śledztwo nie jest zupełnie ukończonym, a nie ukończonym zostało co do postępowania dwóch czynowników, którzy się szczerze odznaczali przy boku Skaratina. Mnóstwo potwierdza słuszność skarg tatarskich na niesłuskie postępowanie Skaratina. Podczas łow komisji śledczej od jednej do drugiej Tatarzy tłumami wybiegali naprzeciw, wzywając ze łzami rozczulenia: „nakońcie, o, takżeśmy się doczekali nareszcie!”... osmdziesięcioletni Tatar, stary wysłużony, tak kończył zeznanie swe przed sędzią: „Dwadzieścia lat przesłużyłem w wojsku, dwa lata w służbie cywilnej, nigdy nie byłem nigdy karany, nigdy nie nie zarzucił, ani wyjął, ani wymówki nie czynił — mam kilka dekojowskich — a tu, w takim wieku, nad stojącego, rozłożono mię i oćwiczono jak i za co?... Przecież nie należałem do buntów, jestem z wsi innej, a tylko nalem przypadkiem do tej wsi dnia tego, sko z czynownikami ścigać...” Nie mógł okazywać, bo rozplakał się z żalu o zdradzeniu dóbr państwowych w gubernatorskiej i Oreburskiej, *Porządok odbiera* skąd, o

Nader ciężkie czasy nastąpiły dla niezamożnej i ubogiej ludności naszego grodu. Lwów, jak każde inne wielkie miasto, ma wielki procent ludzi, z których jedni z wysiłkiem wszelkich sił walczą o utrzymanie bytu z dnia na dzień, a drudzy wyciągają wprost zębrzącą dłoń do miłosierdzia bliźnich. Stosunki te znane zresztą bardzo dobrze każdemu, wytworzyły dwa odrębne Stowarzyszenia, z których jedno pod nazwą: „taniej kuchni ludowej”, z panią Marcelową Młodejską na czele, przychodzi w pomoc pierwszej kategorii biednych; drugie zaś pod utartą nazwą: „Opatrności”, wytknęło sobie za cel uregulowanie zebraćwa w mieście naszym. Instytucja tańszej kuchni funkcjonuje we Lwowie już od kilku lat i wydaje dziennie około 300 obiadów po 10 cent., składających się z pożywej zupy, sztuki mięsa, jarzyny lub leguminy i porcji chleba. Nadwyżkę kosztów takiego obiadu pokrywają członkowie Stowarzyszenia, a w ostatnich czasach okazała się potrzeba wydawania takich obiadów zupełnie bezpłatnie dla ubogiej uczęcej się młodzieży. Przeciągająca się twarda zima i dotrzymująca jej kroku drożyzna, wzmaga niedostatek, w skutek czego zgłasza się do zarządu towarzystwa tak wielka liczba istotnie biednych osób, iż zarząd w bardzo niemałej części i z nadwyrężeniem równowagi w swoim budżecie prosbom zgłaszających się zadość uczynić może. — Podajemy tych kilka dorywczych szczegółów o tem, że wszęch miar humanitarnem Stowarzyszeniu, żeby jak najgoręcej poprzeć cele jego i wezwać czynników naszych do przyścia w pomoc biednym, którzy w obecnej zwłaszcza chwili wsparcia nieodwrotnie potrzebują: przyrzeczeniem nadmienianym, że datki w pientkach, tudzież w naturze składane być mogą u przewodniczącej zarządu, pani Marcelowej Młodejskiej, 1. 3 ul. Akademicka.

W ostatnich dniach złożyli na bezpłatne oświadczenia o pomocy dla ubogiej uczęcej się młodzieży pp. Walerjan Podlewski 10 zł., Wojciech Jankowski 10, Szecherbicki Franciszek 5, dr Julian Majecki 1, dr Białecki 1, Krawczykiewicz 1, Adamski 1, radca Orlecki 10, A. D. ze Stanisławowa 2 zł.

Na fundusz nagród dla nauczycieli szkół powoływanych im. Mickiewicza złożyli: hr. Ludwik Wołkiński 50 i poseł Splawiński 5 zł.

W uzupełnieniu opisu pogrzebu śp. Karola zeznawowicza donosimy, że Kolo polskie posłów Rady państwa przesłało za pośrednictwem dykcji kolei Karola Ludwika pociągiem pospiesznym dnia 23. b. m., wieniec bardzo ozdobny z liści meliowych i z napisem złotym na dwóch wstęgach asowych: „Kolo polskie w Wiedniu — służonemu przyjacielowi naszemu”. Wzrostowi do polecenia, złożony został w dzień pogrzebu u stóp trumny zmarłego.

Z Towarzystwa lekarskiego. W sobotę, 26. b. m. o godz. 6 wieczorem w ratuszu na II piętrze odbędzie się zwyczajne posiedzenie lwow. oddz. warzystwa lekarskiego. Na porządku dziennym: 1) Wniosek naglący. 2) Odczyt „o inkarceracjach wnetrznych.” 3) Odczyt „Czy kila jest zakażeniem w.”

W Towarzystwie gimnastycznym „Sokół” Lwowie rozpocznie się z 1. marca teoretyczno-uktyczny kurs dla chcących się kształcić na nauczycieli gimnastyki. Opłata roczna wynosi 3 złr. — Wszyskich informacji zasięgnąć można w kancelarii warzystwa przy ul. Kurkowej 1. 7 (w podwórzu) godz. 6—8 wieczorem.

Pani Henryka Ładnowska wystąpi w tym godniu dwa razy w warszawskim teatrze Rozmaitości w rolach gościnnych, a mianowicie we czwartek w „Safandulach”, a w piątek w „Miłości ubogimłodzieńca.”

Naturalna pstrągarnia. Zastulony dr M. owicki z Krakowa nadesłał nam do umieszczenia artykuł następujący:

W Starzyskach koło Szkl, mającej pana E. eissmana, marszałka rady powiatowej w Gródku, dwa potoki zwane „Na Rykach” i „Dzwiniaczka”, których żyją rodzinne pstragi, dochodzące znamienitej wielkości i wagi. Źródłowiska obu tych potoków znajdują się na terytorjum Starzysk i służą trągom za tarliska. Z tej okoliczności skorzystał E. Weissmann, kazal bowiem na obu potokach o lkadziesiąt kroków od źródeł urządzić stawki opazone słuzami: na Rykach dwa, a na Dzwiniaczce ten, a gdy pstragi podeszły w grudniu otwartemi słuzami na tarlo ku źródłom, zamknięto słuzę i odcięto pstrągom odwrót w dół potoku. Tak powstała naturalna pstrągarnia. Pstrągi w stawkach ujęte darszą się wybornie, trą się przy źródłach, wracają po tarle do stawków, Na Rykach do drugiego, podczas gdy narybek zostaje w pierwszym i tu się chwaja.

Podobnych potoków pstrągowych jak Na Rykach i Dzwiniaczka w Starzyskach, albo Paraszka koło Szkl, jest na tysiące wzdłuż północnych stoków Karpat, byłoby więc do zyczenia, aby ich właściciele za przykładem p. Weissmana poradzili na nich podobne naturalne pstrągarnie. A zaiste sposób to zarówno prosty jak tani, pożytek zaś wielki, więc tylko korzystać z bożego daru.

Na wzór pstrągarni możnaby na górskich potokach, zawierających lipienie, porządzić także naturalne lipieniarnie.

Pstrąg i lipień są rybami szlachetnemi, jak łosos, smaczniemi do jedzenia i popłatnemi w handlu. Można je jeść świeże lub marynowane, a co zbędzie z własnej potrzeby, łatwo korzystnie spieniężyć. — Szczególnie zyskownemi byłyby pstrągarnie i lipieniarnie w pobliżu miast i zdrojowisk kąpielowych, bo tu lakną przysmak rybiego dla odmiany w pożywności liedej przeważnie wołowiny lub innego mięsa. Zresztą prócz samych ryb możnaby ich zalegać ikrę zbrywać do zakładów rybnych w kraju lub za granicą i mieć co najmniej po 2 złr. od każdego lkrzaka.

Czwarty wieczór galie. towarzystwa muzycznego odbędzie się w piątek d. 28. stycznia w sali towarzystwa, przedtem sejmowej, pod przewodnictwem artystycznego dyrektora p. K. Mikulego. Program: 1. Rheinberger. Trio fortepianowe, odegra p. Koppitz i pp. Sch. Wollman. 2. Spiew. 3. Desoff. Andante z kwartetu smyczkowego, odegrają pp. Bruckmann, Sch., Kuzłowski i Wollmann. 4. Scharwenka. Sonata na fortepian i skrzypce odegrają pp. Ostrowski i Sch.

Dr. Klemens Hankiewicz zamieścił w w dwutygodniku rosyjskim: *Rodymyj lystok* nr. 18—24 zajmującą rozprawę p. t. „Najnowszy ruch filozoficzny u Słowian.” Jest to krótki rys dopełnień, jakie autor zamierza wydrukować w tłumaczeniu w wydaniu pożytecznej swej pracy niemieckiej p. t. „Grundzüge der slavischen Philosophie. Obecny wyciąg jest pierwszą próbką zestawienia najnowszych u Słowian filozoficznej myśli polskiej z uwzględnieniem Czechów i Rusinów. Dr. Hankiewicz rozróżnia mianowicie w szóstym czyli

najnowszym okresie filozofii polskiej trzy główne kierunki: idealno-realny czyli syntetyczny, na którego czele stawia prof. Struvego i Straszewskiego, realizacyjny reprezentowany głównie przez dra Ochowicza, Świętochowskiego i Chmielowskiego — wreszcie idealistyczny do którego zalicza Alex. Tyszyńskiego, ks. Pawlickiego, Deisenberga, Skrochowskiego i innych. Najobszerniej przedstawione są poglądy pp. Struvego, Straszewskiego i Ochowicza. Niestudnie pominięty został dr. Levittoux którego filozofia natury sto i na gruncie panteistycznym. Autor sam przyznaje, iż nie wszyscy z wymienionych pisarzy dadzą się podciągnąć pod jeden z trzech podziałów i obecnie nam nieco obszerniejsze umotywowanie swoich poglądów w dziele niemieckim do druku przygotowanym. Będzie to praca bardzo pożądana nie tylko dla naszej publiczności ale i dla zagranicy, która w ogóle ma słabe wyobrażenie o rozwoju naszego piśmiennictwa.

Portret Kazimierza Jagiellończyka, wystawiony w gabinecie archeologicznym uniwersytetu Jagiellońskiego, dał powód do uzyskania dokładniejszych o jego pochodzeniu szczegółów. Pochodzi on z muzeum miejskiego w Kolonii a kronika kolonijskiego klasztoru Kartuzów spisana w r. 1724 przez Jana Hungartza, dostarczyła wiadomości: że w r. 1488, ozdobiono korytarze tego klasztoru jedenastoma obrazami następujących monarchów: cesarza Fryderyka III, syna jego i następcę Maksymiliana króla rzymskiego arcyksięcia Filipa austriackiego i burgundzkiego, Karola króla francuskiego, Kazimierza Jagiellończyka króla polskiego, Kurfiurstów: Hermana landgrafa kolonijskiego, arcyb. Jana trewirskiego, Filipa palatyna Renu, Ernesta saskiego, Wilhelma julijskiego i księcia Jana na Kiewie. Z owych jedenastu obrazów, pozostał tylko jeden, a tym jest wizerunek Kazimierza Jagiellończyka. Przedstawia on króla polskiego w szacie złotem dzianej z rękami złożonemi do modlitwy, kleczącego obok tarczy herbowej Polski. Z lewej spód gotyckiej budowy, z prawej skrawek malowanej karty napisowej a na krawędzi napis: *rex Poloniae*.

Wyciąg z raportu inspekcji policji z dnia 26. stycznia. Skradziono pani J. M. ze stajni 1. 10 ul. Szpitalna siwego konika, kucyka: panu J. A. z pomieszkania 1. 28 ul. Szpitalna sukieny czarny kaftanik, czarną chustkę, 2 białe kapy i buciki aksamitne a stróżowej O. K. z pomieszkania 1. 7 ul. Podwale palto z czarnego sukna, wełnianą chustkę i prześcieradło białe. — Straż policyjna aresztowała Magdalę P. za podejrzenie posiadania pleda meskiego, a Marjanę K. za kradzież zegarka, pani P. M. zgubiła kartkę zastawczą nr. 60.126 zakładu zastawn. w teatrze hr. Skarbka na zastawione za 5 złr 2 poduszki. — Złożono w policji kartkę zastawczą na zastawione korale i lżykę srebrną i znalezione koo.

Teatr. Dziś we czwartek 27. stycznia. Po raz trzeci: „Pani Favart”, opera komiczna w 3. aktach, pp. Chivot i Duru, przekład Aurelega Urbainskiego, muzyka J. Offenbacza.

Kraków 26. stycznia. Nabożeństwo żałobne za śp. Andrzeja Rydzowskiego odbyło się dziś w kościele św. Piotra.

Wczoraj grono kolegów i przyjaciół profesora i sekretarza uniwersytetu Jagiellońskiego p. Hilarego Hablank Hankiewicza, zebrało się w lokalu Koła artystyczno-literackiego, aby przy wspólnej uczcie pożegnać towarzysza pracy, który będąc mianowany radcą ministerjalnym, przenosi się do Wiednia. Zgromadzonych było około 50 osób, samych profesorów i docentów uniwersytetu.

Dziś rano, pisze *Czas*, nie wszyscy podróżni, którzy przybyli pociągiem mieszczym do Krakowa, byli w stanie o swej mocy wysiąść, i nie wiemy, czy która z podróżnych, zwłaszcza uboższych kobiet i dzieci, których niestać na futra, nie przeplaci ciężką chorobą albo śmiercią tej 18-godzinnej jazdy ze Lwowa, w wagonach nieogrzewanych podczas kilkunastostopniowego mrozu. Niektóre osoby na pół zdrewniałe wyprawdzone z wagonów! Na samej tylko kolei Karola-Ludwika nie ogrzewają wagonów w pociągach mieszanych, a jeżeli rząd podnosi potrzebę uregulowania taryfy przesyłki produktów surowych, nie chaj zwróci uwagę na przesytke ludzi, żeby ich dostawić jak towar bez szkody.

Wczoraj zmarł tu Jacek Majecki, były senator Rzeczypospolitej Krakowskiej, licząc lat 78. Z członków dawnego Senatu Krakowskiego pozostają jeszcze przy życiu tajni radcy: ks. kanonik Schindler i dr Wiktor Koppf, ks. prałat hr. Scipio, oraz dr Konstanty Hozowski, prezes Towarzystwa dobroczynności. Ostatni i dr Koppf są jeszcze czynni w życiu publicznem i obaj zasiadają też w radzie miejskiej.

(M. G.) **Świąt** 25. stycznia. Ostra zima, która najwięcej ucni się daje biednym dzieciom źle żywionym i odzianym, dała powód, że w miasteczku naszym znalazły się litościwe serca, które wolle sił i możliwości pospieszyły z pomocą, byle biedną młodzież szkolną zaopatrzyć w ciepłą odzież i obuwię. Skutek ich dobrych chęci okazał się nader pomyślnym. — Kada gminna miasta Łańcuta, tak zawsze skora, gdy chodzi o szkole i oświatę obywatela na ten cel 50 złr. Ksiądz katecheta wspólnie z nauczycielami na ten cel urządzili podczas świąt Bożego narodzenia „Jasełka”. Pani namiestnikowa hr. Potocka przysłała kilkanaście par trzewików. Pani Bronisława Michalska żona pelmononika dóbr hr. Potockiego wspólnie z p. radcą Smidowiczem przezesem rady szkolnej miejscowej i Janem Zaleskim zajęli się urządzeniem koncertu, który znaczna kwota przyszedł w pomoc biednym. Z tych funduszy obdarowano przeszło 100 dzieci ciepłą odzieżą i obuwiem; za co dyrekcja szkoły czując się w miłym obowiązku wszystkim dobrodziejom i dawcom w imieniu dziatwy szkoły lańcutkiej składa serdeczne, staropolskie, Bóg zapłać!

Czerwcowe 23 stycznia. Rada miejska odbyła dziś wybory na burmistrza i dwóch wiceburmistrzów naszego miasta. Radca rządu Wilhelm Klimesch obrany został burmistrzem 35 głosami na 46 głosujących. Na pierwszego wiceburmistrza powołano dra Hemyka Atksa, na drugiego Antoniego Fiałę. Autonomista Lupul uzyskał przy głosowaniu tylko 10 głosów.

Ambasador włoski w Wiedniu hr. Bevilant, dał 24. b. m. wspaniały bal w pałacu ambasady, na którym obecnych było blisko 400 osób — a między nimi arcyksiążęta Albrecht, Karol-Ludwik, Ludwik-Wiktor, Wilhelm-Wiktor, Wilhelm, Reiner i Leopold, tudzież księżęta Koburgski i Wirtemberski. Bal na którym bawiono się wybornie, rozpoczął się o godzinie 11 a skończył o 6 rano.

Wierwsza reduta w operze wiedeńskiej, na której pan donoszą dzienniki wiedeńskie, był obecnym arcyksiążę Wilhelm, w czarnem domnie — odznaczał się tem, że cały świat dystyngowany ma

on nieodrodnym siostrzeńcem zmarłego, co będąc general-gubernatorem w Kijorad bez miłosierdzia. Człowiek z rodu go, dziś z pewnością posiada krocie, jeśli ilony.

Wolskiej Wiesnik podaje następującą krótką grafję pułk. N. N. Przewalskiego, słynnego dra po Azji środkowej. Urodził się 31. (12. kwietnia) 1839 roku we wsi Dnie-w powiecie smoleńskim. Ojca stracił w dzieciem. Wychowywała go matka. Od młodej turej swojej mianki zaczerpnął zamiłowania. Chodził do gimnazjum Smoleńskiego, które ukończył mając lat 16. Matka zamierzała wyo- na uniwersytet, lecz młodemu podobna tżba wojskowa i wstąpił na jankra do Po-go pułku piechoty. Po awansowaniu na ego wstąpił do akademii wojskowej w Peregut; tu ukończywszy chlubnie wrócił do 50 pułku, został adjutantem pułkowym. Po polskiej 1863, w której brał czynny udział, nauczycielem geografii i historii w warszawskim wojskowym gimnazjum. Następnie rzutow nauczycielski i własnym kosztem zwie- rżuje nadamurskie, czego owocem było dzie- o o kraju Ussaryjskiem (na południe od Amuru do Oceanu Cichego). Podróż ta z dziełem o niej zjednała mu nie lada słaskutek czego ministerjum wojny porozu- czy się z petersburskiem towarzystwem ge- ezniem, wysłało go na koszt rządu do Azji owej. Podróżował po niej lat 3, i znów wy- kčne dzieło. Ta podróż, z której wrócił e, jest już trzecią podróżą po krajach chi- i. Przewalski pytany o Szecheny'ego, węgier- wódrowca w tychże samych stronach, od- ział, że się z nim spotkał, ale zaraz się ył, bo Szecheny tylko mu przeszkadzał. y innemi zdobywcami pod względem Przewalski nadesłał do Petersburga w ro- szłym skórę i łeb nieznanego dotąd zwie- rdzaju konia, zwanego przez Kirgizów ke.“ Uczni rosyjscy nazwali konia tego s Przewalskii. Ktożaj ten konia żyje na stępnym płasko-wzgórzach niebotycznych rodkowej, prawie ciągle śniegu pokry- Wszystkie stowarzyszenia uczone w Peters- witaly Przewalskiego nie z mniejszymi ani jak na kilkanaście dni przedtem przy- ily Nordenskiöld ca, Finlandy i a.

ski brał w nim udział — dam jednak wcale było niewiele.

Gusta Bing, współpracownik Wien Allg. Ztg., zmarł w Wiedniu w 42 roku życia.

Henryk Kluczak, syn zasłużonego wydawcy „Bohemii” brał udział w amerykańskiej wyprawie polarnej...

Po balu... Radczca. Panie praktykancie! Dlaczego Pan przyszedł dziś tak późno do biura?

Odpołedni redakcji. Korespondentowie ze Lwowa: jeżeli masz pan odwagę znieść kałunimie...

Rolnictwo przemysłu i handlu.

Izba handlowa i przemysłowa ogłasza Wystawę międzynarodową maszyn elektrycznych i aparatów odbędących się w Paryżu od 1. sierpnia do 15. listopada 1881.

Wiedeń 27. stycznia. Na dzisiejszy targ dowiozono żywej nierogacizny galicyjskiej 2620, średnio ciężkiej węgierskiej 1087, ciężkich bakonów 970, razem 4677 sztuk.

Przegląd polityczny.

Na wstępie podajemy z niektórymi uwagami zapowiedzi prezidenta ministrów hr. Taaffeego na posiedzeniu Izby poseselskiej 25. bm.

Koło polskie odrzuciło wiadomy wniosek posła Skrzyńskiego w sprawie kolei i transwersalnej, przyjmując inny, o wiele gorszy wniosek p. Chrzanowskiego...

Na onegdajszym posiedzeniu Izby poseselskiej w Wiedniu rozdał dep. Roser drukowany wniosek do rezolucji, wywołującej rząd, aby przedsięwziął jak najrychlej odpowiednią reformę...

Nie ma jeszcze dokładnego wykazu, na co zażądał gabinet Taaffeego dodatkowych kredytów. Oprócz na szkoły weterynaryjne we Lwowie i uzupełnienie budynków w całej galicyjskiej, cały szereg cyfer tyczy się średnich szkół czeskich i katedr czeskich w Pradze.

Komisja budżetowa Izby poseselskiej obradowała d. 25. nad subwencjami dla kolei żelaznych a p. Haussner zapowiedział swój wniosek o przeniesieniu siedziby kolei galicyjskiej do kraju.

Przed kilku dniami umieścił organ pana Taaffeego Tribüne artykuł przyjęty centralistom wymierzony, w którym wykazuje, że lewica szuka ciągle sojuszu, że podczas podróży cesarskiej kocietowała z Polakami, a teraz przez p. Schönherera chce się sprzymierzyć z Niemcami.

Bohemii donoszą z Tresty, że tam plany irredentystów daleko mniej uwagi zwróciły, niż gdzie indziej.

Kraja pogłoski, że rząd rumuński dąży do rozdzielenia linii kolejowej Lwowski-Czerkaskiej, by linie rumuńskie objąć we własny zarząd.

Na zebraniu przyjaciół skrajnej lewicy czyli tak zwanego stronnictwa niezawisłego, które się odbyło przed paru dniami w Pesce...

Stambul 27. stycznia (prywi). Według raportu Hobarta, nad granicą grecką stoi obecnie 45.000 wojska tureckiego, co wystarczy do stawienia czoła Grekom.

Londyn 26. stycznia. Posiedzenie Izby gmin trwało jeszcze bez przerwy do godziny 10 1/2 zrana.

Berlin 26. stycznia. Po 2 1/2-godzinnej rozprawie Izba zatuliła w pierwszym czytaniu wniosek Windhorsta.

Berlin 26. stycznia. W rozprawie nad wnioskiem Windhorsta (o pozwolenie księżom odprawy mszy i udzielania sakramentów w parafiach osieroconych) minister wyznał oświadczył...

Pogłoski o zamiarze tajnych spiskowców wysłać w powietrze mnóstwo koczarskich urządzeń. Usławiająca swobody konstytucyjna w Irlandii zostanie niezawodnie uchwalona...

Bismark dał wezoraj obiad parlamentary. Bohaterska obrona Turkmenów pod Geoktepe skończyła się. Skobielew zdobył tę pozycję, którą jak dziś donoszą ufortyfikował był major angielski Butler.

Telegramy „Dzien. Pol.”

Wiedeń 27. stycznia. (prywi.) W przedłożeniu rządowemu, dotyczącemu kredytów dodatkowych, zażądało ministerstwo oświaty między innymi sumy 240.000 złr. na budowę gmachu uniwersyteckiego w Krakowie...

Wiedeń 27. stycznia. (prywi.) Kraja pogłoski, że rada państwa będzie na krótki czas odroczone, albo Taaffe weźmie dymisję z powodu zatargów z Czechami.

W komisji dla sprawy stępla dziennikarskiego, komisarz rządowy sprzeciwiał się zniesieniu ze względu fiskalnych.

Wiedeń 26. stycznia. Biuletyn wieczorny o stanie ks. Kutschera nie podaje żadnej zmiany na lepsze.

Wiedeń 26. stycznia. Komisja budżetowa uchwalila rezolucję Haussnera względem przeniesienia siedziby kolei Albrechta do Lwowa i decentralizacji zarządów innych kolei subwencjonowanych.

Wiedeń 26. stycznia. Deputacja zjazdu włościańskiego, która tu dziś przybyła, oświadczyła hr. Taaffe, iż teraz, gdy rządy centralnej komisji podatkowej posunęły się naprzód, trudno coś zarządzić.

Stambul 27. stycznia (prywi). Według raportu Hobarta, nad granicą grecką stoi obecnie 45.000 wojska tureckiego, co wystarczy do stawienia czoła Grekom.

Ateń 27. stycznia (prywi). Powołanie jest mniemanie, że za tydzień lub dwa wybuchnie wojna.

Pariz 26. stycznia. Wszystkie mocarstwa zgodziły się w zasadzie na propozycję ostatniego okólnika tureckiego, i obradują obecnie nad sposobem dalszego postępowania.

Londyn 26. stycznia. Posiedzenie Izby gmin trwało jeszcze bez przerwy do godziny 10 1/2 zrana.

Berlin 26. stycznia. Po 2 1/2-godzinnej rozprawie Izba zatuliła w pierwszym czytaniu wniosek Windhorsta.

Berlin 26. stycznia. W rozprawie nad wnioskiem Windhorsta (o pozwolenie księżom odprawy mszy i udzielania sakramentów w parafiach osieroconych) minister wyznał oświadczył...

Wiedeń 26. stycznia 1881 5 godz. 45 min. Jedn. d. Paist. w ban. 72/40 Londyn 118/70

Jutro zostanie zagajona rada ekonomiczna zapewne przez samego Bismarka. Na razie będą jej przedłożone projekta o zabezpieczeniu robotników w razie wypadków...

Petersburg 26. stycznia. Kraja pogłoski, że Skobielew wziął szturmem Geoktepe. Szczegółów nie ma.

Petersburg 26. stycznia. Urzędowy raport: Wszystkie ufortyfikowane pozycje pod Geoktepe i Densiltepe po krwawej 9-godzinnej walce zostały d. 24. bm. zdobyte szturmem przez wojska Skobielewa.

Wiedeń 27. stycznia 1881 4 godz. 40 min. Akcje kredytowe 283 -- Akcje kolei Polud 93 75

Wiedeń 27. stycznia. (prywi.) Kraja pogłoski, że rada państwa będzie na krótki czas odroczone, albo Taaffe weźmie dymisję z powodu zatargów z Czechami.

Wiedeń 26. stycznia. Biuletyn wieczorny o stanie ks. Kutschera nie podaje żadnej zmiany na lepsze.

Wiedeń 26. stycznia. Deputacja zjazdu włościańskiego, która tu dziś przybyła, oświadczyła hr. Taaffe, iż teraz, gdy rządy centralnej komisji podatkowej posunęły się naprzód, trudno coś zarządzić.

Wiedeń 26. stycznia. Komisja budżetowa uchwalila rezolucję Haussnera względem przeniesienia siedziby kolei Albrechta do Lwowa i decentralizacji zarządów innych kolei subwencjonowanych.

Table of exchange rates and prices for various goods, including flour, oil, and other commodities. Includes columns for 'Dnia 26. stycznia', 'Lwów', and 'Paryż'.

Wiedeń 26. stycznia 1881 5 godz. 45 min. Jedn. d. Paist. w ban. 72/40 Londyn 118/70... Przyjechali do Lwowa dnia 27. stycznia.

Pociągi kolejowe.

PRZYCHODZA DO LWOWA. Według południaka pasterzeńskiego. Z KRAKOWA: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny)...

ODCHODZA ZE LWOWA.

WŁOWO 27. stycznia. Na wstępie podajemy z niektórymi uwagami zapowiedzi prezidenta ministrów hr. Taaffeego na posiedzeniu Izby poseselskiej 25. bm.

Przez całą zimę ciagle świeze KALAFIORY włoskie... GROSZEK francuski... SZPAPRAGI olbrzymie... SZAMPIONY francuskie... TRUFLE perigord, s je itp... St. Markiewicz... Do głównego składu FORTEPIANOW, pianin, harmonji i organów LUDWIKI MARZA w Lwowie, ul. Teatralna l. 10.

NA LYSINY sinitene włoskie i lupieze okazuje się według nadchodzących zaświadczeń i podziękowańi... Olej tanninowy Dr. MORASA... Wilhelmy Rix... Nowe losy 3% listy zastawne Zakładu kredytowego ziemskiego... Sokal & Lillen, kanter wymiany we Lwowie.

Apteka pod „Srebrnym Orłem” ZYGM. RUCKERA w Lwowie... ESENCJA DO WŁOSÓW RAVISSANTE. POMADA RAVISSANTE. POUDDRE RAVISSANTE. EAU DENTIFRICE RAVISSANTE. WODA DO UST RAVISSANTH. POUDDRE DENTIFRICE RAVISSANTE. PROSEK DO ZĘBÓW RAVISSANTE.

CHUSTKI wiołzkowe. HALKI SPODNICZKI trkotowe. KAMASZE WIOŁKOWE MESZTY filcowe.

Deszczochrony jedwabne i wełniane od 1 zlr. 30 cent. do 10 zlr. Kalceje rosyjskie, flaszki guta-perkowe.

Szczotki do włosów i do sukien, szmatki do rękawic, słonowe, bawole, rogowe, kauschukowe i metalowe, trzaski i goty.

Żytki francuskie z sztykretu, białe, szlifierki, stali oksydowanej, talmi złota, ep-jasie i t. p.

Zawieszki balowe wiołzkowe, kamizelki z rękawami, kaftanki i kaletony trykotowe i fianelowe damskie i męskie.

Poleca znany z tanioci i doborowego towaru MAGAZYN DAMSKI Kamila Strzyżowskiego we Lwowie, ulica Hallicka 1. 4.

RAIN-EXPELLER jest bardzo dobra środkiem domowym.

J. NEUHÖFER optyk i mechanik we Lwowie, ulica Karola Ludwika 1. 9.

Koniak francuski. Białe i czerwone. Francuski i Styryjski CHAMPAN.

Nauczyciel, akademicki, przygotowujący uczniów do szkół gimnazjalnych i do wstępnych egzaminów z wykładem języka niemieckiego lub polskim, poszukuje lokalu na wai. Warunki umiarkowane.

Magazyn towarów optycznych J. Neuhöfera poszukuje 1206 3 3

praktykanta d. d. bregu domu i ukończoną 2 klasę gimnazjalną lub realną.

WITNA HANDL KAROLA towarów kożennych

Ogrodnik żonaty, bezdzietny, uczelniany w swoim zawodzie przez 10 lat, praktykę za granicą i w kraju po Chęgo za siebie forsującą pobyt, poszukuje od 1 kwietnia b. r.

Z powodu śmierci p. Rudolfa Schöna przyszedł c. k. rząd powiatowy jako urząd opiekunów małoletnich dzieci tego: rekrutem z dnia 3 Stycznia 1891 r. rozwił na 2188 5-6

Zupełną wyprzedają handlu mebli, luster, pajaków, chodników i t. p. dotąd prowadzony pod firmą: R. Schön i Gebhardt

SYROP CHINY i ŻELAZA GRIMAULT et Cie, Aptekarzy w Paryżu, 8, ulica Vivienne.

Balsam Kaukazki przeciw odmrożeniu po kilkakrotnem użyciu najsilniejsze i zadawnione odmrożenie ustępuje. Cena faszki 70 ct.

Apтека pod „Aniołem Stróżem“ na Zielonem we Lwowie poleca własnego wyrobu

Środek pewny przeciw soliterowi, kapsułki elastyczne oleju rącznikowego (olei ricini), kapsułki elastyczne z tranem rybnym

Wstrzykiwania i kapsułki z rośliny MATICO

Oslabienie mekkie, rozstrój nerwów, grzechy młodości i rozwiązłość. Proszek peruwiański Dr. Wruna

W OSŁABIENIACH MEKKICH KROPLE ODRADZAJĄCE Dr. Samuela Thompsona.

Właściciel A. J. White, Frankfurt n. M. SKŁADY: We Lwowie w aptekach P. Mikolasza i K. Krzyżanowskiego.

VELOUTINE Mączka ryżowa przygotowana z Bismutem dla tego to działa skutecznie na skórę i niedostrzeżoną przystaje do ciała, nadaje czerze świeżość naturalną.

CH. FAY Magazyn Perfum w Paryżu 8, na Rue de la Paix, 8

Ogłoszenie. Administracja fundacji hr. Skarbka sprzedaje w rewirze Oparckim (powiat Drohobycz) 377 dębów materiałowych.

W Paryżu Rue St. Lazare, 11. We Lwowie w aptekach pp. Mikolasza i Zygm. Ruckera, w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego i Redyka, w Czerniowcach u p. Golichowskiego.

WODA UNIVERSALNA PANI S. A. ALLEN. DO ODRODZENIA WŁOSÓW.

Właściciel A. J. White, Frankfurt n. M. SKŁADY: We Lwowie w aptekach P. Mikolasza i K. Krzyżanowskiego.

OULONTYNA Woda do ust i Proszek do zębów Dr. W. FINKELSTEINA.

Towarzystwo Zaliezkowe w Glinianach Stowarzyszenie zarejestr. z nieogr. poręką.

KANTOR WYMIANY c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku Hipotecznego kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety

Bergera medyczne MYDŁO MAZIOWE zalecone przez znakomitości lekarskie, używane jest w różnych państwach Europy ze skutkiem na

Właściciel A. J. White, Frankfurt n. M. SKŁADY: We Lwowie w aptekach P. Mikolasza i K. Krzyżanowskiego.

Właściciel A. J. White, Frankfurt n. M. SKŁADY: We Lwowie w aptekach P. Mikolasza i K. Krzyżanowskiego.

OULONTYNA Woda do ust i Proszek do zębów Dr. W. FINKELSTEINA.

6% listy hipoteczne 5% Premiowana Listy hipoteczne

KANTOR WYMIANY c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku Hipotecznego kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety

Bergera medyczne MYDŁO MAZIOWE zalecone przez znakomitości lekarskie, używane jest w różnych państwach Europy ze skutkiem na

Właściciel A. J. White, Frankfurt n. M. SKŁADY: We Lwowie w aptekach P. Mikolasza i K. Krzyżanowskiego.

Właściciel A. J. White, Frankfurt n. M. SKŁADY: We Lwowie w aptekach P. Mikolasza i K. Krzyżanowskiego.